

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DINSDAG 29 JULI 1890

Smilde, 27 Juli. Hedenmiddag werd hier het lijk opgehaald van den schippersknecht W. Mussche van Meppel, varende bij J. van Oord alhier. M. was gisteravond uitgegaan om te visschen; vermoedelijk is hij, bij het aan boord gaan, de plank misgestapt en zoo te water geraakt.

INGEZONDEN

Mijnheer de Redacteur!

Ik heb u in de afgelopen week een paar berichtjes gezonden omtrent onze boterfabriek en nu voel in mij gedwongen voor de plaatsing er van dank te betuigen en mij verder aan te bevelen.

Ik kan inmiddels niet nalaten u eene kleine ervaring mede te deelen. U moet weten, ik was brandend nieuwsgierig de fabriek met de grondstof te zien werken; doch vernam, dat daartoe weinig kans bestond, daar de directie, om geen fraude in de controle te veroorzaken en de werkzaamheden niet te vertragen, den toegang tot de fabriek gesloten houdt.

U weet echter, m.d.r., dat een berichtgever tot dat slag van menschen behoort, van wie men gerust kan zeggen, dat zij niet gauw verlegen staan, en zoo bracht ik het spreekwoord in toepassing: wie niet sterk is moet loos wezen.

Met deze gedachte beziel, trok ik gisterenmorgen mijn stoute schoenen aan, ging naar de fabriek en verzocht om een der leden van het bestuur te spreken, waarna ik bij den voorzitter werd aangediend. Deze ontving mij zeer beleefd; ik vroeg hem of ik zoo vrij mocht wezen hem een exemplaar aan te bieden van een werkje over de kunstmatige boterbereiding, waarop hij mij kort, maar zaakrijk te kennen gaf, dat hij daar volstrekt geen belang in stelde. "In deze fabriek, zeide hij, wordt natuurboter gefabriceerd, mijnheer. Indien u soms commissionnair of koopman in kunstboter-ingrediënten is, dan zijt gij hier aan een verkeerd adres."

Ik vroeg excuus, doch gaf te kennen, dat ik wel eens kunstboter geproefd had die lekker smaakte. "Och, kreeg ik ten antwoord, dan deugt uw smaak niet of gij hebt nooit *goede natuurboter* geproefd. Maar ga eens even mee, dan zal ik u eens laten proeven."

U ziet, m.d.r., dat mijn doel bereikt was, en ik ging den kelder in; een frissche lucht omringde mij en ik kreeg een aangename gewaarwording toen ik daar stond te midden van stapels boter; toen ik eindelijk een stukje van die boter in den mond liet, ontvingen mijn tong en gehemelte eene gewaarwording, die ik niet in staat ben weer te geven en ik gaf dan ook mijne bewondering te kennen. Daar de voorzitter van het bestuur zich verwijderde, verzocht hij den directeur der fabriek mij de inrichting te laten bezichtigen.

De voorkomende directeur lichtte mij tot in de laatste bijzonderheden in en toen ik alles gezien had en zoowel de afgeroomde als de karnemelk geproefd had, vroeg ik hem of men hier ook die boter kon bekomen.

"O ja, luidde het antwoord, elken werkdag des middags van 2 tot 4 uur voor de ingezetenen, en voor buiten de gemeente wonenden worden de potjes, welke den eenen dag komen, den volgenden morgen met Hatzman of Auwerda verzonden. Ik vroeg naar den prijs en de directeur gaf mij hierop te kennen, dat die geregeld werd naar den marktprijs te Leeuwarden, zoodat elke week de prijs daarnaar berekend wordt. Billijker kan het niet en ik vertrouw, dat elk, die de boter geproefd heeft, met mij tot de bekentenis zal komen: zij is lekker.

Nadat ik den directeur mijnen dank betuigd en de fabriek weer verlaten had, dacht ik bij mij zelf: dat zullen de menschen weten, en nu verzoek ik u, m.d.r., door de opname deze regelen mij aan u te verplichten, waardoor gij tevens eene goede zaak een dienst bewijst.

Smilde, 26 Juli 1890

Uw berichtgever

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

WOENSDAG 30 JULI 1890

De eerste aflevering van boter van de stoomzuivelfabriek te Smilde, bestaande uit 6 vaten van 80 pond ieder, arriveerde hier hedenmorgen per stoomboot Smilde-Assen met verdere bestemming Harlingen, en wel aan de heeren Harmsen en Zonen.